

Увод у упоредно проучавање романских језика

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов: Уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Упознавање студената са основним одликама савремених романских језика као и са језичким процесима који су утицали на њихово обликовање.

Исход предмета

Студенти су усвојили основна знања о савременим романским језицима као и о основним језичким процесима који су утицали на њихово обликовање.

Садржај предмета

Теоријска настава

Романски језици данас: карактеристике и подела. Италски, галски, иберски и балкански романитет. Романитет у Алпима. Услови за настанак данашњих романских језика: ширење и раслојавање латинског језика. Appendix Probi. Средњовековни глосари. Реконструкција. Акцент. Одступања акцента у романским језицима. Промене латинског фонолошког система у романским језицима. Самогласници. Дифтонзи. Синкопа. Самогласници у хијатусу. Дифтонгација. Протетички вокал. Сугласници: иницијални, медијални, финални. Соноризација и ленизација. Прва палатализација као панроманска појава. Сугласничке групе. Семантичке иновације. Спољни утицаји на латински речник. Сачувани лексикални фонд у романским језицима. Пропадање падежног система. Личне наглашене и ненаглашене заменице. Члан. Безлични глаголски облици: инфинитив, герундијум, герундив, партицип презента, пасивни партицип перфекта. Глаголске синтетичке и аналитичке форме. Избор помоћног глагола *esse / habere*.

Практична настава (вежбе)

Читање и анализа кратких текстова на савременим романским језицима (италијански, француски, шпански, португалски, румунски). Читање и анализа краћих старих текстова на романским језицима.

Литература

Вес, Р. (1970). Manuel pratique de philologie romane. Tome I. Paris: Éditions A.&J. Picard.

Вес, Р. (1971). Manuel pratique de philologie romane. Tome II. Paris: Éditions A.&J. Picard.

Скубиц, М. (1990). Увод у романску лингвистику. Уџбеник за предмет Историја француског, шпанског, италијанског и румунског језика. Нови Сад: Институт за стране језике и књижевности Филозофског факултета у Новом Саду. (лат.)

Драшковић, В. (1994). Упоредна граматика романских језика. Фонетски развој, морфологија, текстови. Нови Сад - Сремски Карловци: Издавачка књижарница Зорана Стојановића. (лат.)

Увод у компаративну књижевност

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов: Уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Курс има за циљ упознавање са основним појмовима компаративне књижевности и њеним методама истраживања односа између текстова, књижевности и култура.

Исход предмета

Познавање природе и обриса дисциплине и њених интердисциплинарних метода које испитују искуство другости (путописи, преводи), представе другости (слике, теме, митови, жанрови) и стварање претпоставки за размишљање о феномену књижевности и културе уопште.

Садржај предмета

Теоријска настава

Појам и дефиниција компаративне, опште односно светске књижевности. Порекло и развој. Контакти и размена. Путовање и путописна књижевност. Превођење. Критичка рецепција. Имагологија као интердисциплинарна рефлексивна о Другом. Тематологија: проблем метода. Мит. Облици, жанрови и модели. Књижевна историја и књижевни системи. Књижевност и друге уметности.

Литература

Brunel Pierre et Chevrel Yves, Précis de littérature comparée, PUF, 1989, 376 p.

Daniel-Henri Pageaux, Littérature comparée, Armand Colin, Paris, 1994, 190 p.

Dioniz Djurisin, Šta je svetska književnost?, Izdavačka knjižarnica Zorana Stojanovića, 1997, 226 str.

Harold Bloom, The western canon: The Books and School of the Ages, Harcourt Braces 1994, 578 p.

Steven Tötösy de Zepetnek, Comparative literature, Theory, Method, Application:
<http://www.univie.ac.at/constructivism/pub/totosy98/1.html> 02.02.2013

Методика наставе француског језика – методичка пракса

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов: Уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

СТИЦАЊЕ КОМПЕТЕНЦИЈЕ ЗА САМОСТАЛНО ИЗВОЂЕЊЕ И НОВАТИВНЕ И КОМУНИКАТИВНО УСМЕРЕНЕ НАСТАВЕ ФРАНЦУСКОГ ЈЕЗИКА, ПРИПРЕМА СТУДЕНАТА ЗА БУДУЋИ ПОЗИВ НАСТАВНИКА.

Исход предмета

Студенти владају техникама подучавања рецептивних и продуктивних вештина, примењују одговарајуће методе и стратегије у настави француског језика у области лексике, граматике, изговора, планирају, припремају и изводе наставу француског језика, користе медије и примењују нове наставне методе приликом држања часова, успостављају добар однос са ученицима успевајући да их мотивишу за активан приступ раду на часу.

Садржај стручне праксе

Посматрање и анализа часова ментор и часова колега а у школи. Анализа циљева, метода и облика наставе, понашања наставника и ученика, динамике групе и др. Анализа метода и техника подучавања рецептивних и продуктивних вештина. Примена когнитивних метода и стратегија у настави француског језика (лексика, граматика, изговор, развијање способности усменог и писаног разумевања и изражавања) и француске културе. Припремање, планирање и извођење наставе, евалуација часова. Критички осврт на уџбенике, самостално припремање наставног материјала. Могућности примене нових медија у учењу страног језика. Држање часова у васпитно-образовним институцијама.

Литература

Ивић Н, Пешикан А, Јанковић С, Кијевчанин С. (1995). Активно учење – приручник за извођење кооперативног семинара примене активних метода у настави, Београд: Министарство просвете РС, Институт за психологију, UNICEF.

Заједнички европски референтни оквир за језике.

Морфофонологија

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов: Уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Упознавање студената са фонолошким алтернацијама карактеристичним за грађење појединих облика у француском језику.

Исход предмета

Студенти владају морфофонолошким особеностима француског језика.

Садржај предмета

Теоријска настава

Глас, фонема и алофон. Однос фонетике, фонологије и морфонологије. Фонолошке алтернације у појединим класама речи: изменицама, заменицама, придевима, прилозима и глаголима. Основна и редундантн обележја у говорном и писаном коду. Фонолошка обележја у говорном и писаном коду. Фонетско-фонолошке тенденције у савременом говорном језику. Редукција стандардног фонолошког система. Одступање од норме у говорном језику. Међујезички контакти и (мор)фонолошка адаптација позајмљеница. антропоними, топоними, ороними и хидроними – адаптација страних имена у француски и француских имена у српски језик. Морфофонолошке тенденције у савременом говорном француском и говорном српском језику.

Практична настава (вежбе)

Прати програм теоријске наставе. Састоји се у анализи текстова и писменом решавању тестова из пређених теоријских делова.

Литература

Delais, E. & J. Durand (eds.) (2003). *Corpus et variation en phonologie du français: méthodes et analyses*. Toulouse: Presses Universitaires du Mirail.

Гудурић, С. (2009). *Основе фонетике с фонологијом француског језика*. Београд: Завод за уџбенике.

Martinet, A. *Grammaire fonctionnelle du français*. Paris: Didier – Crédif.

Семантика и прагматика глаголских времена у француском језику

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов: Уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Теоријско и практично проширивање знања везаних за систем и употребу француских глаголских времена, са тежиштем на аспектуалним и модалним вредностима појединих глаголских облика.

Исход предмета

Студенти владају ширим знањима везаним за систем и употребу француских глаголских времена, владају начинима за изражавање аспекта у француском на вишем нивоу, правилно употребљавају глаголска времена у случајевима када она имају модално значење.

Садржај предмета

Теоријска настава

Време као универзална категорија и глаголско време. Темпоралне опозиције. Појам аспекта. Аспектуалне опозиције. Лексичко, морфолошко и синтаксичко изражавање аспекта. Аспекатске класе. Пасив као форма за изражавање резултативности. Семантизам пасива са копулом и пасива са повратним глаголом. Систем времена у француском: релативна (*passé antérieur, plus-que-parfait, imparfait, passé récent du passé, futur proche du passé, futur simple du passé (conditionnel présent), futur antérieur, futur antérieur du passé*) и апсолутна (*passé simple, passé composé, passé récent, présent, futur simple, futur proche*). Посебне и модалне употребне вредности глаголских времена.

Практична настава (вежбе)

Језичке и граматичке вежбе везане за семантику и прагматику глаголских времена. Ради се један број превода са српског на француски језик и у обрнутом смеру. Поређење сопственог и штампаног превода и анализа употребе глаголских времена.

Литература

Gudurić, S., Vlahović, Lj. (2012). *Éléments de morphosyntaxe de la langue française, I. Le verbe*, Novi Sad, Filozofski fakultet.

Станојевић, В., Ашић, Т. (2007). Семантика и прагматика глаголских времена у француском језику, Крагујевац: ФИЛУМ.

Петровић, Н. (1989). Француска глаголска времена 1, Београд: Научна књига.

Петровић, Н. (2002). Француска глаголска времена 2, Београд: Филолошки факултет – Народна књига.

Riegel, M, Pellat, J.-CH, Rioul, R. (1994). *Grammaire méthodique du français*. Paris: P.U.F.

Grevisse, M. et Goosse, A. (1995). *Nouvelle grammaire française*. Bruxelles: De Boeck. 3e éd.

Синтакса и семантика конституената реченице у француском језику

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов: Уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Продубљивање стечених знања студената о карактеристикама и употреби конституената реченице, усмерено на различите синтаксичке функције и значења конституената.

Исход предмета

Разумевање и савладавање функција и значења конституената, посебно GN и GProp као актаната у реченици.

Садржај предмета

Теоријска настава

Конституенти реченице: категорије и групе речи (Groupe Nominal, Groupe Verbal, Groupe Adjectival, Groupe Adverbial, Groupe Pronominal, Groupe Prépositionnel). Синтаксичке функције – примарне, на нивоу реченице (sujet, attribut, circonstant) и секундарне, на нивоу (унутар) конституената реченице (complément de nom, complément d'adjectif...). Релације између глагола и њиме означеног процеса и актера / актанта, учесника у процесу. Актанти различитих функција и значења у активној и пасивној реченици и другим конструкцијама и валентност глагола у зависности од броја актаната.

Практична настава (вежбе)

Анализа синтаксичких функција и значења конституената реченице на одабраним текстовима.

Литература

Le Goffic, P. (1993). Grammaire de la phrase française. Paris: Hachette.

Riegel, M, Pellat, J.-CH, Rioul, R. (1994). Grammaire méthodique du français. Paris: P.U.F.

Tesnière, L. (1988). Eléments de syntaxe structurale. Paris: Klincksieck, 2ème ed. rev. et corr.

Charaudeau, P. (1992). Grammaire du sens et de l'expression. Paris: Hachette.

Pottier, B. (1992). Sémantique générale. Paris: PUF.

Moignet, G. (1981). Systématique de la langue française. Paris: Klincksieck.

Grevisse, M. et Goosse, A. (1995). Nouvelle grammaire française. Bruxelles: De Boeck. 3e éd.

Dubois, J. (1965). Grammaire structurale du français: nom et pronom. Paris: Larousse.

Dubois, J. (1967). Grammaire structurale du français: le verbe. Paris: Larousse.

Француски и српски у контакту и контрасту

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов: Уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Упознавање студената са француско-српским културним и језичким контактима.

Исход предмета

Студенти су усвојили основна знања о француско-српским културним и језичким контактима.

Садржај предмета

Теоријска настава

Основне типолошке карактеристике француског и српског језика. Француско-српски културни контакти. Феномен позајмљивања. Врсте позајмљивања. Билингвизам. Трансфер и интерференција. Пребацивање кодова. Идентификација и класификација позајмљеница. Псеудогалицизми. Италогалицизми. Морфолошка и семантичка адаптација француских позајмљеница. Узроци промена значења. Класификација семантичких промена. „Лажни пријатељи“ у француском и српском. Пејоризација и амелиорација. Семантичке позајмљенице. Калк. Књижевни термини француског порекла у српском. Француски називи занимања у српском. Француски војни термини у српском. Француски називи хране и пића у српском. Француски термини из области уметности у српском. Француске позајмљенице у српском жаргону.

Литература

Deroy, L. (1956). *L'emprunt linguistique*. Paris: Les belles lettres.

Дробњак, Д. (2011). Француски и српски у контакту и контрасту. Београд: Задужбина Андрејевић.

Ђорђевић, Р. (2002). Увод у контрастирање језика. Београд: Филолошки факултет.

Филиповић, Р. (1971). Контакти језика у теорији и пракси, Приноси методици наставе живих језика. Загреб: Школска књига.

Филиповић, Р. (1986). Теорија језика у контакту. Загреб: Школска књига.

Клајн, И. (1996). Лексика. У: Српски језик на крају века. Београд: Институт за српски језик САНУ – Службени гласник.

О лексичким позајмљеницама (1966). Зборник „Стране речи и изрази у српском језику, са освртом на исти проблем у језицима националних мањина“. Институт за српски језик САНУ.

Поповић, М. (2005). Речи француског порекла у српском језику. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства.

Прћић, Т. (2005). Енглески у српском. Нови Сад: Змај.

Weinreich. U. (1968). *Languages in Contact*. The Hague – Paris: Mouton.

Упоредна фразеологија француског и српског језика

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов: Уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Упознавање студената са основним појмовима из фразеологије, као и француским и српским фразеолошким јединицама.

Исход предмета

Студенти су усвојили основна знања о фразеологији, као и о француским и српским фразеолошким јединицама.

Садржај предмета

Теоријска настава

Појам фразеологије. Карактеристике фразеолошких јединица. Класификација фразеолошких јединица. Настанак фразеолошких јединица. Структура и значење фразеолошких јединица. Функција фразеолошких јединица. Семантичка фразеологизација. Метафоре у когнитивној лингвистици. Синтаксичка фразеологизација. Француска и српска фразеологија у контрасту.

Литература

Duneton, Claude (2003). *La puce à l'oreille*. Paris: Librairie générale française.

Финк-Арсовски, Жељка (2002). *Поредбена фразеологија: поглед извана и изнутра*. Загреб: Филозофски факултет.

Гортан-Премк, Даринка (2004). *Полисемија и организација лексичког система у српскоме језику*. Београд: Завод за уџбенике (одабрана поглавља).

Клајн, И. (1996). *Лексика*. У: *Српски језик на крају века*. Београд: Институт за српски језик САНУ – Службени гласник.

Кликовац, Душка (2004). *Метафоре у мишљењу и језику*. Београд: Библиотека XX век; Књижара: Круг.

Мршевић-Радовић, Драгана (1987). *Фразеолошке глаголско-именичке синтагме у савременом српскохрватском језику*. Београд: Филолошки факултет.

Прћић, Твртко (1997). *Семантика и прагматика речи*. Сремски Карловци – Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића.

Традуктологија

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов: Уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Студенти треба да продубе знања која су стекли на основним студијама из предмета Теорија превођења, да боље упознају теоријске моделе превођења, развој теоријске мисли о превођењу, као и основне врсте и облике превођења.

Исход предмета

Познавање теоријских модела превођења, као и познавање теоријске мисли о превођењу.

Садржај предмета

Теоријска настава

Комплементарност књижевне и лингвистичке концепције превођења. Принцип функционалне еквивалентности. Развој теоријске мисли о превођењу. Врсте превођења. Хијерархија елемената оригиналног текста. Облици књижевног превођења. Превод књижевног превода. Превод описног превода. Описни превод књижевног превода. Описни превод описног превода. Превод оригиналног текста. Дослован превод: дослован – адекватан и дослован – ропски. Адекватни књижевни преводи: потпуна адекватност, непотпуна адекватност. Објективни књижевни преводиоци, субјективни књижевни преводиоци.

Практична настава (вежбе)

Вежбање превођења у оба смера (са француског на српски и са српског на француски). За писмено превођење биће коришћени превасходно савремени књижевни текстови.

Литература

- Р. Бугарски, Лингвистика у примени, Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 1986.
- В. Ивир, Теорија и техника превођења, Центар “Карловачка гимназија” Сремски Карловци и Завод за издавање уџбеника у Новом Саду, друго издање, Нови Сад, 1985.
- J. R. Admiral, Traduire: Théorèmes pour la traduction, Gallimard, Paris, 1979.
- М. Сибиновић, Нови оригинал. Увод у превођење, Научна књига, Београд, 1990.
- М. Стојнић, О превођењу књижевног текста, Свјетлост, Сарајево, 1980.
- С. Бабић, Разаплети у плетиву, Књижевна заједница Новог Сада, Нови Сад, 1986.
- Б. Човић, Поетика књижевног превођења, Научна књига, Београд, 1994.
- Е. Etkin, Un art en crise. Essai de la traduction poétique, Lausanne, 1982.
- Н. Крстић, Француска књижевност у српским преводима (1775-1843), Светови, Нови Сад, 1999.
- Н. Krstić, La contrastive et la traduction – le français et le serbe: les ressemblances et les différences, Vedes, Beograd, 2001.
- Н. Krstić, Francuski i srpski u kontaktu – struktura proste rečenice i prevođenje, Izdavačka knjižarnica Zorana Stojanovića, Sremски Karlovcі – Novi Sad, 2008.

Методологија превођења старофранцуских текстова

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов: Положен испит Историја француског језика и уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Проширивање стечених знања у сврхе тумачења старофранцуских текстова. Упознавање са основним техникама превођења старих текстова.

Исход предмета

Студенти су упознати са основним техникама превођења старих текстова и оспособљени да преводе краће текстове.

Садржај предмета

Теоријска настава

Ред речи у старофранцуском. Основне синтаксичке црте. Дијалекти langue d'oïl-а. Важност дијалеката и њихов допринос богатству француског језика и развоју француске књижевности. Средњофранцуски: развој гласова, ортографије и вокабулара. Књижевни родови и врсте. Стилска обележја текстова. Превођење у дијахронији. Технике превођења старих текстова. Етноцентричност. Превођење стихова. Архаизми. Историјски и културни контекст.

Практична настава (вежбе)

Превођење текстова са старофранцуског и средњофранцуског језика.

Литература

Драшковић, Владо (1977). Увод у тумачење старофранцуских текстова. Београд: Научна књига.

Папић, Марко (1976). Француски језик средњег века и ренесансе. Београд: Научна књига.

Bertrand, Olivier, Lagorgette, Dominique (eds.) (2009). Études de corpus en diachronie et en synchronie – de la traduction à la variation. Éditions de l'université de Savoie.

Brunot, Ferdinand, Bruneau, Charles (1949). Précis de grammaire historique de la langue française. Paris: Masson.

Carozzi, Taviani-Carozzi (éds.) (2004). Le Médiéviste devant ses sources: questions et Méthodes. Aix-en-Provence: Publications Université de Provence.

Историја превођења

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов: Уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Познавање развоја мисли о превођењу и техника превођења кроз историју. Упознавање са преводима и преводиоцима који су имали значајан утицај на развој цивилизације. Развијање критичког мишљења.

Исход предмета

Студенти су упознати са развојем мисли о превођењу и значајним преводима и преводиоцима. Формиран је критички став.

Садржај предмета

Теоријска настава

„Вавилонско проклетство“. Владавина дословног превођења и Цицерон. Преводиоци-изумитељи алфабета. Градитељи националних језика. Стварање националних књижевности кроз преводе. Превођење као ширење знања. Друштвено-политички утицај преводаца и превода. Превођење светих списа. Преводиоци као сведоци и учесници у историјским догађајима. Утицај превођења на развој и стварање речника. Историја превођења код Срба: средњи век.

Литература

Ballard, Michel (2007). De Ciceron à Benjamin. Presses Univ. Septentrion.

Bellos, David (2011). Le poisson et le bananier. Une histoire fabuleuse de la traduction. Flammarion.

Berman, Antoine (1984). L'épreuve de l'étranger. Paris: Gallimard.

Delisle, Jean, Woodsworth, Judith (1995). Les traducteurs dans l'histoire. University of Ottawa Press.

Steiner, George (1998). Après Babel. Paris: Albin Michel.

Van Hoof, Henri (1991). Histoire de la traduction en Occident. De Boeck Supérieur.

Богдановић, Димитрије (1980). Историја старе српске књижевности. Београд: СКЗ.

Крстић, Ненад (1999). Француска књижевност у српским преводима (1775-1843). Нови Сад: Светови.

Упоредна фразеологија италијанског и српског језика

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов: Познавање италијанског језика и уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Циљ предмета јесте да се студенти упознају с фразеологијом као лингвистичком дисциплином, да продубе познавање фразеологије италијанског језика, те да се оспособе за проналажење сличности и разлика између фразеологизама италијанског и српског језика, као и налажење адекватних еквивалената.

Исход предмета

Студенти се оспособљавају за самосталан рад на језичком корпусу и за контрастивну анализу италијанских и српских фразеологизама, уз примену стеченог знања у области превођења.

Садржај предмета

Теоријска и практична настава (вежбе)

Увод у фразеологију италијанског језика. Подела фразеологизама по саставу и значењу. Функционалностилска подела. Експресивна вредност фразеологизама и њихова употреба у књижевним делима, медијима, слоганима и рекламама. Фразеологија и национална култура. Контрастивна анализа италијанских и српских фразеолошких јединица.

Литература

Nicola Zingarelli, Vocabolario della lingua italiana, Zanichelli, Bologna 2004.

Tullio De Mauro, Il Dizionario della lingua italiana (per il terzo millennio), Paravia, Milano 2000.

Иван Клајн, Италијанско-српски речник, Нолит, Београд 1999.

Carlo Lapucci, Dizionario dei proverbi italiani, Le Monnier, Firenze 2006.

Paola Guazzotti e Maria Federica Oddera, Il Grande dizionario dei proverbi italiani, Zanichelli editore, Bologna 2006.

Paola Sorge, Dizionario dei modi di dire della lingua italiana, Grandi Manuali Newton, Roma 2001.

Giuseppe Pittano, Frase fatta capo ha. Dizionario dei modi di dire, proverbi e locuzioni. Zanichelli editore, Bologna 1992.

Бранко Б. Головић, Фразеолошки српско-италијанско-француски речник, Албатрос Плус, Београд 2010.

Иван Клајн, Esercizi di lessicologia e fraseologia italiana. Вежбе из италијанске лексикологије и фразеологије, Универзитетска штампа, Београд 2000.

Ђорђе Оташевић, Фразеолошки речник српског језика, Прометеј, Нови Сад 2012.

Драгана Мршевић-Радовић, Фразеологија и национална култура, Друштво за српски језик и књижевност Србије, Београд 2008.

Путопис у француској књижевности

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов: Уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Курс има за циљ упознавање са путописима француске књижевности, анализа њихове структуре и односа који се граде између текста, друштвено историјског контекста, писца и читаоца.

Исход предмета

Познавање француске путописне књижевности и механизма говора о некаквом „тамо“ наспрам некаквог „овде“, о „нама и „њима“.

Садржај предмета

Теоријска настава

Путопис као полиморфни жанр. Типологија појавних облика: дневник (Монтењ), белешке са путовања (Жид), аутобиографија (Шатобријан), есеј (Леви - Штраус), писма (Флобер). Путопис - врсте дискурса: географски, политички, историјски, лингвистички, етнолошки. Различити аутори: писци, мисионари, морепловци, научници, историчари. Одсуство строгих правила. Путопис као сусрет са Другим. Привлачност и одбојност различитости, конструкција представа о Другом. Важни појмови: егзотизам, етноцентризам, предрасуда, стереотип, клише.

Практична настава

Анализа и тумачење одабраних текстова и дела из програма.

Литература

Jacques Cartier, *Voyages au Canada*, разна издања, 1554.

Montaigne, *Journal de voyage en Italie par la Suisse et l'Allemagne*, разна издања /

Jean Chardin, *Voyages en Perse et aux Indes orientales*, разна издања /

L'Abbé Prévost, *Histoire des voyages, recueil de récits de voyage de différents auteurs*, разна издања /

Denis Diderot, *Voyage en Hollande*, разна издања /

Bougainville, *Voyage autour du monde*, разна издања /

Chateaubriand, *Itinéraire de Paris à Jérusalem*, разна издања /

Stendhal, *Mémoires d'un touriste*, разна издања /

Alexandre Dumas, *Impressions de voyage*, разна издања /

Victor Hugo, *le Rhin. Lettres à un ami*, разна издања /

George Sand, *Lettres d'un voyageur*, разна издања /

Tocqueville, *la Démocratie en Amérique*, разна издања /

Gérard de Nerval, *Voyage en Orient*, разна издања /

ур. Миодраг Матицки, *Књига о путопису*, Београд: Институт за књижевност и уметност, 2001.

Le Huenen, Roland Qu'est ce qu'un récit de voyage, *Littérales*, 1990.

Martinet, Marie-Madelaine, *Le voyage en Italie dans les littératures européennes*, Paris: PUF, 1996.

Todorov, Cvetan, *Nous et les autres*, Paris: Seuil (prevod na srpski u ediciji Biblioteka XX veka), 1989.

Имаголошко проучавање књижевности: Јужни Словени у француској култури

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов: Уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Курс има за циљ да студентима приближи компаративни приступ књижевности и уз методологију дисциплине познате под именом "имагологија" омогући да се упознају са новим француским теоријским и књижевним текстовима пре свега, али и са публицистиком, дипломатским извештајима, гавирама... Критеријум избора је да се у тексту говори о Јужним Словенима. Применом имаголошке методе студенти треба да науче да анализирају механизме говора о Другом.

Исход предмета

Познавање компаративног приступа књижевности и пре свега имаголошке методологије. Познавање механизма говора о Другом.

Садржај предмета

Теоријска настава

Имагологија као део компаративне књижевности. Мултидисциплинарност као основа њене методологије: историја, антропологија, психологија, социологија, историја идеја, историја књижевности... Историјски оквири раздобља француског романтизма са посебним свртом на тренутке у којима се сусрећу Французи и Јужни Словени: Наполеонове Илирске провинције, устанци против Турака, Источно питање, илиризам, панславизам, француска колонијална авантура. Имена за Јужне Словене у француским текстовима од Фортиса до Сипријена Робера. Именовање као први корак у односу према Другом и као метафоричко присвајање именованог. Фортис као творац најважнијег каталога представа о Јужним Словенима. Предромантичарски интерес за фолклор мало познатих народа и рецепција народне поезије у Европи. Шарл Нодје. Гусле Проспера Меримеа. Хајдуци и ускоци, варвари и дивљаци, слепи гуслари, вампири и урокљиве очи, ханџар, ракија... - лексика која евоцира јужнословенску локалну боју. Јужни Словени у књижевним делима: Морис Брисе, Жорж Санд, Балзак, Стендал, Нервал. Путописи, штампа и универзитет као извори представа о Јужним Словенима: Сипријен Робер, Ами Буе, Иполит Деспре, Жером Адолф Бланки. Еволуција представа и стереотипије.

Практична настава

Анализа и тумачење одабраних текстова и дела из програма.

Литература

Тодоров, Цветан: *Nous et les autres*, Париз: Seuil, превод на српски, Библиотека XX века, 1989.

Тодорова, Марија: *Imagining the Balkans*, Oxford, превод на српски, Библиотека XX века, 1997.

Саид, Едвард: *Оријентализам*, Београд: Библиотека XX века, 2000.

Хабермас, Јирген: *Јавно мњење*, Београд: Култура, 1969.

Секеруш, Павле: *Miroir francais des Slaves du Sud*, Београд: Задужбина Андрејевић, 2002.

Историјска поетика новеле и приче у француској књижевности

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов: Уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Упознавање студената са новелом и са причом као значајним жанровима кратке прозе у француској књижевности.

Исход предмета

Студент стиче сазнања о жанровским и стилским особеностима новеле и приче. Оспособљен је за разумевање, интерпретацију и анализу дела кратке наративне прозе.

Садржај предмета

Теоријска настава

Порекло и дефиниција жанра новеле и приче. Разграничење од осталих жанрова приповедне прозе. Однос приче и новеле према роману. Приповедни поступци, тачка гледања и наративни глас. Тематика и структура новеле и приче. Наративни и драмски елементи у новели и причи. Преглед најзначајнијих аутора од XVI до XX века.

Практична настава

Анализа новела и прича следећих аутора: Маргерите Наварске, Госпође де Лафајет, Волтера, маркиза де Сада, Балзака, Меримеа, Мопасана, Флобера, Сартра, Марсела Емеа, Маргерит Јурсенар.

Литература

Jean-Pierre Aubrit, *Le conte et la nouvelle*, Armand Colin, 1997.

Frédéric Deloffre, *La nouvelle en France à l'âge classique*, Paris, Didier, 1967.

René Godenne, *La Nouvelle française*, PUF, 1974.

Daniel Grojnowski, *Lire la nouvelle*, Paris, Dunod, 1993.

Јелеазар Мелетински, *Историјска поетика новеле*, превела с руског Радмила Мечанин, Нови Сад, Матица српска, Библиотека „Корист и разонода“, 1996.

Александар Петров (прир.), *Поетика руског формализма*, Београд, Просвета, „Књижевни погледи“, 1970.

Миливој Солар, *Есеј о фрагментима*, Београд, Просвета, 1985.

Канадска франкофона књижевност

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов: Уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Упознавање са развојем франкофоне књижевности Канаде, као и са делима значајних писаца.

Исход предмета

Усвојени садржаји из историјата франкофоне књижевности Канаде и познавање најзначајнијих писаца и дела.

Садржај предмета

Теоријска настава

Кратак преглед историје Канаде са посебним освртом на Квебек. Специфичности француског језика у Квебеку. Преглед историјског развоја канадске франкофоне књижевности по жанровима. Поезија од Кремазија до Елен Дорион. Разноликост романескне инспирације (М. Ouellette-Michalska, Y. Thériault, G. Courtemenche, A. Hébert, G. Brulotte, M. Tremblay). Кратка проза (J. Ferron, L. Bissonnette, M. Proulx, G. Pellerin). Позориште (R. Lepage, N. Chaurette, D. Danis, M. Tremblay). Књижевност за децу (J.-P. Davidts, B. Perro, C. Gagnon, M.-L. Gay). Мултикултуралност. Мигрантски писци (N. Rajić, Lj. Milićević, D. Laferrière, N. Kattan, F. Caccia, S. Kokis, P. Bouyoucas, Y. Chen, K. Thúy, A. Shimazaki).

Практична настава

Анализа и тумачење одабраних текстова и дела из програма.

Литература

Bessette, Gérard et al. (dir.), Histoire de la littérature canadienne-française, Centre Éducatif et Culturel, Montréal 1968.

Grandpré, Pierre (dir.), Histoire de la littérature française du Québec. T. 1 et 2, Librairie Beauchemin, Montréal 1971.

Mailhot, Laurent et Pierre Nepveu (dir.), La poésie québécoise, L'Hexagone, Montréal 1986.

Morel, Pierre (dir.), Parcours québécois. Introduction à la littérature du Québec, Cartier, Université Libre Internationale de Moldova, Institut de Recherches philosophiques et interculturelles, Chişinău 2007.

Италијанска књижевност и музика током XVI и XVII века

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов: Познавање италијанског језика и уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Циљ предмета јесте да се студенти детаљније упознају са италијанском књижевношћу и музиком доба ренесансе и барока.

Исход предмета

Студенти познају везе између италијанске књижевности и музике ренесансе и барокног доба.

Садржај предмета

Теоријска настава

Везе између најважнијих уметника (писаца и композитора) и власти у Италији током XVI и XVII века. Анализа најважних музичких дела композитора овог периода (Ђован Батиста Перголези, Арканђело Корели, Балдасаре Галупи, Антонио Вивалди...) и књижевних дела (Лудовико Ариосто, Торквато Тасо, Карло Бовио, Микеланђело Буонароти...)

Литература

Alberto Asor Rosa, Storia europea della letteratura italiana, Einaudi, Torino, 2012.

Massimiliano Mila, Breve storia della musica, Einaudi, Torino, 2012.

Шпански роман на прелазу између XIX и XX века – Генерација '98

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов: Уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Упознавање са основним одликама шпанске књижевне Генерације '98, њеним местом и улогом у шпанској књижевности на прелазу између XIX и XX века.

Исход предмета

Студент стиче знања о облицима и начинима књижевног изражавања Генерације '98, као и о просторној и временској димензији романа Генерације '98.

Садржај предмета

Теоријска настава

Шпанска књижевна Генерација '98. Појам Генерације '98. Теоријско тумачење термина генерације. Генеза назива Генерације '98. Друштвена условљеност Генерације '98. Припадници Генерације '98. Унамунув став према Генерацији '98. Одређење Генерације '98. Унамуну: роман као израз егзистенцијалних парадокса. Niebla, нестанак границе између живота и фикције. Пио Бароха: роман као отворена форма. Асорин: роман као калеидоскоп импресија. Фикционални и нефикционални дискурси у Асориновим романима. Ваље Инклан: деормисање естетике романа. Иронија и нихилизам у наративном стваралаштву Ваље Инклана.

Литература

Alvares, Fe Baho, Pećaroman, Húlio Hil (2003). Istorija Španije. Prevela sa španskog Biljana Bukvić. Beograd: Clio.

Abeljan, Hose Luis (2008). Istorija španske misli. Sremski Karlovci – Novi Sad: Izdavačka knjižarnica Zorana Stojanovića.

Felipe B. Pedraza Jiménez, Milagros Rodríguez Cáceres (2000). Manual de la literatura española, Generación de fin de siglo: Prosistas, Tomo 9, Pamplona: Cénlit Ediciones.

Historia de la literatura española, El siglo XX, obra dirigida por J. Canavaggio, Barcelona, Editorial Ariel, 1995.

Shaw. Donald (1989). La generación del 98. Madrid: Cátedra.

Gullón, Germán (1992). La novela moderna en España (1885-1902). Madrid: Taurus.

Unamuno, Miguel de (2006). Kako se pravi roman. Beograd: Rad.

Livingstone, Leon (1970). Tema y forma en las novelas de Azorín. Madrid: Editorial Gredos.

Nallim, Carlos Orlando (1964). El problema de la novela en Pío Baroja. México. D.F.: Ediciones Ateneo.

Pío Baroja (2007). Svet je takav. Sa španskog prevela Biljana Bukvić, Beograd, Utopija.

Asorin (2004). Moja Španija. Prevela sa španskog Ksenija Šulović. Beograd: Clio.

Valje-Inklan, Ramon del (2007). Jesenja sonata. Sonate: sećanja Markiza de Bradomina. Sremski Karlovci – Novi Sad: Izdavačka knjižarnica Zorana Stojanovića.

Информатичка писменост

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 3

Услов: Уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Овладавање основама рада у MS Windows оперативном систему, претраживању и коришћењу интернета, израдом и форматирањем докумената у MS Wordu (са нагласком на писање семинарских радова), израдом презентација у MS PowerPointu, табеларним прорачунима у програму MS Excel и елементарним методама израде веб страница.

Исход предмета

Стечена знања ће омогућити студенту напредно кориштење рачунара и сервиса интернета у свим поступцима проналажења, прибављања, квалитетне обраде и анализе информација, као и презентације и слања информација помоћу интернета. Курс обухвата садржаје потребне за полагање Microsoft Certified Application Specialist (MCAS) и/или European Computer Driving Licence (ECDL).

Садржај предмета

Теоријска настава

Основи рачунарских система (хардвер и софтвер, представљање и обрада информације у рачунару, рачунарске мреже). Елементи историје рачунарства. Оперативни систем MS Windows XX. Браузери MS Internet Explorer и Firefox. Интернет. Веб и скрипт језик HTML. Програмски пакети MS Word, MS Excel, MS Power Point.

Практична настава (вежбе)

Windows и интернет (рад са датотекама и кориштење интернета), MS Word (обрада текста), MS PowerPoint (презентација), MS Excel (табеларни прорачуни), HTML (елементарне методе за израду веб страница), вебмејл.

Литература

ЕЦДЛ 5.0, Модул 1. Основе информационих и комуникационих технологија. Микро књига, 2010.

ЕЦДЛ 5.0, Модул 2. Коришћење рачунара и рад с датотекама. Микро књига, 2010.

ЕЦДЛ 5.0, Модул 3. Обрада текста. Микро књига, 2010.

ЕЦДЛ 5.0, Модул 4. Табеларни прорачуни. Микро књига, 2010.

ЕЦДЛ 5.0, Модул 6. Презентације. Микро књига, 2010.

ЕЦДЛ 5.0, Модул 7. Интернет и комуникација. Микро књига, 2010.

Cox, J. et al. MCAS. Study Guide: 2007 Microsoft Office System. Microsoft Press, 2008.

Гелер, З, Бала К. Информатика 1, www.freewebs.com/infozad.

Лаловић, И. Информатика 1: Концепти предавања. CD запис, Нови Сад, 2006.

Основе академског писања

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов: Уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Студенти требаа да се упознају са поступцима који се примењују у истраживању, академском читању и писању, као и да овладају стручном терминологијом.

Исход предмета

Оспособљеност за писање основних облика стручних и научних радова и за исправно налажење, коришћење и навођење литературе.

Садржај предмета

Теоријска настава

Избор теме академског рада и одређивање концепта и обима истраживања. Трагање за изворима и документацијом. Критичко читање и прављење бележака. План рада. Писање рада: избор језика и стила, кохерентност реченица и параграфа, граматичка коректност. Документарна подлога рукописа (фусноте). Техничка обрада рукописа.

Практична настава (вежбе)

Израда огледне библиографије, избор кључних речи, састављање резимеа, писање семинарског рада.

Литература

М. Шамић, Како настаје научно дјело (одломци), Сарајево 1984.

З. В. Поповић, Како написати и публиковати научно дело (одломци), Београд 1999.

Дидактика

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов: Уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Упознавање студената са темељним сазнањима и кључним питањима дидактике. Усвајање категоријалних дидактичких појмова и развијање критичког мишљења студената.

Исход предмета

Од студента се очекује да на крају курса буде способан да познаје и разуме научна сазнања из области дидактике неопходна за ефикасне педагошке интервенције, овлада основним професионалним дидактичким компетенцијама и примењује стечена знања у васпитно-образовној пракси.

Садржај предмета

Теоријска настава

Дидактика у систему педагошких наука. Предмет и задаци дидактике као науке о образовању и настави. Категоријални дидактички појмови. Улога и могућности наставе у развоју личности. Појам развијајуће наставе. Циљ и задаци наставе. Динамика и структура наставе као система: димензије, основе, активности, етапе, чиниоци и елементи наставе. Дидактички троугао. Ученик, наставник и наставни садржај. Активност ученика и наставника у настави. Диференцијација и индивидуализација наставе. Облици наставе: са становишта ученика (фронтални, групни, тандем, индивидуални облик), са становишта наставника (индивидуално и тимско поучавање). Методе наставе, различити приступи и класификације. Методе учења, наставне методе, методе научно-истраживачког рада. Медији у настави (наставна техника и технологија), појмовно одређење, класификација. Медији у функцији мисаоне активизације ученика. Наставни садржаји (наставни план и програм, структура, врсте, теорије о избору наставних садржаја). Основне карактеристике савременог уџбеника. Традиционални и савремени наставни системи. Домаћи радови ученика. Планирање и припремање наставника за наставу. Мерење и оцењивање у настави (врсте, поступци, инструменти).

Практична настава (вежбе)

Дискусија и излагање реферата о садржајима теоријске наставе, израда и презентација семинарског рада.

Литература (одабрана поглавља):

Баковљев, М., (1990), Дидактика, Београд: Научна књига.

Вилотијевић, М., (2000), Дидактика, Београд: Научна књига.

Гојков, Г., (2003), Докимологија, Вршац: Виша школа за образовање васпитача.

Давидов, В:В., (1995), о схватањима развијајуће наставе, сазнавање и настава, Београд.

ИПИ

Кркљуш, С., (1998), Дидактички диспут, (пр. М. Ђукић), Нови Сад: СПДВ.

Савремени основношколски уџбеник, (пр. Б. Требјешанин и Д. Лазаревић) (2001), Београд: Завод за уџбенике и наставна средства.

Књижевни текст у настави француског језика

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов: Уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Оспособљавање будућег наставника за примену знања стечених из области теорије и историје књижевности у стварању и осмишљавању наставних садржаја у настави француског као страног језика.

Исход предмета

Будући наставник француског језика унапредио је методичка знања и вештине и оспособљен је за самосталан рад на књижевном тексту у настави француског језика.

Садржај предмета

Теоријска настава

Разматрање различитих методолошких питања употребе књижевне анализе текста у настави страних језика. Стратегије читања књижевног текста и значај књижевности за усвајање страног језика. Књижевност и филм: филмске екранизације књижевних дела у настави језика. Текст стрипа у настави.

Практична настава (вежбе)

Испитивање могућности развијања различитих језичких компетенција у настави француског језика на конкретним књижевним текстовима који су део школског плана и програма (у савременим уџбеницима за основне и средње школе). Израда презентација и припрема за час.

Литература

Marie-Claude Albert; Marc Souchon, Les textes littéraires en classe de langue, Paris, Hachette, 1995.

Roland Barthes, Le Plaisir du texte, Paris, Seuil, 1977.

Daniel Bergez (éd.), Méthodes critiques pour l'analyse littéraire, Paris, Nathan Université, 2002.

Umberto Eco, Lector in fabula, Paris, Grasset, 1985.

Tzvetan Todorov, La Littérature en péril, Paris, Flammarion, 2007.

Избор текстова из савремених уџбеника француског језика.

Фонодидактика француског језика

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов: Уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Упознавање студената са значајем фонетике у методици наставе француског као страног језика и са методама фонетске корекције у изговору србофоних говорника.

Исход предмета

Студенти су оспособљени за употребу различитих стратегија и техника фонетске корекције у настави француског као страног језика са србофоним говорницима.

Садржај предмета

Теоријска настава

Ортоепска норма. Улога фонетске корекције у методици наставе француског језика (дефинисање значаја фонетских вежби кроз историју методолошких праваца и оријентација). Фонолошка решетка и методе фонетске корекције (артикулаторна метода, метода фонолошких опозиција, вербо-тонална метода). Поређење гласовног и прозодијског система француског и српског језика. Дијагностификовање најчешћих грешака у изговору србофоних говорника приликом учења француског језика. Примењене методе фонетске корекције.

Практична настава (вежбе)

Студенти прате наставу у мултимедијалној језичкој лабораторији, уче да користе опрему Sapako Lab 100, снимају читање или усмено изражавање студената француског језика са основних студија (предмет: Фонетика са фонологијом француског језика I, II), анализирају снимке, предлажу вежбе фонетске корекције и примењују их у договору са наставником, бележе резултате и запажања.

Литература

Bourdages, Johanne S.; Champagne-Muzar, Cécile, Le point sur la phonétique, Didactique des langues étrangères, Collection dirigée par Robert Galisson, CLE International, 1998.

Гудурић, Снежана, О природи гласова, Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 2004.

Gudurić, Snežana; Radusin, Nataša, Phonétique et phonologie de la langue française: cahier d'exercices, Filozofski fakultet, Univerzitet u Novom Sadu, 2008.

Гудурић, Снежана, Основи фонетике с фонологијом француског језика, Завод за уџбенике, Београд, 2009.

Guimbretière, Élisabeth, Phonétique et enseignement de l'oral, Collection Didactique du français, Didier, Hatier, Paris, 1994.

Šotra, Tatjana, Kako progovoriti na stranom jeziku, Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, Београд, 2006.

Фонодидактика италијанског језика

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов: Познавање италијанског језика и уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Циљ предмета јесте да се студенти детаљније упознају са италијанским фонетским системом, савладају контрастивну фонетику, препознају фонетске тешкоће у говору ученика и примене у настави одговарајуће дидактичке технике за премошћавање најчешћих грешака.

Исход предмета

Студенти се оспособљавају за примену стеченог знања из фонетике у настави италијанског језика за ученике свих старосних група. Студенти треба да буду оспособљени и за састављање језичког курикулума са елементима фонетике у складу са дескрипторима за све нивое Заједничког европског референтног оквира.

Садржај предмета

Теоријска и практична настава (вежбе)

Увод у фонетику италијанског језика (Вокалски и консонантски ситем. Слог, дифтонг, хијат. Акцент и акценатске групе. Трајање тзв. „дуплих сугласника“. Интонација). Технике и активности за увежбавање и побољшање изговора италијанског као страног језика. Предности контрастивне фонетике у настави страног језика. Избор и адаптација аутентичног материјала. Употреба аудио, видео и мултимедијалног материјала у сврху подучавања фонетике. Улоге наставника и ученика на часу. Критеријуми за вредновање правилног изговора.

Литература

Драгољуб Петровић, Снежана Гудурић, Фонологија српског језика, Институт за српски језик САНУ, Београдска књига, Матица српска, Београд 2010.

Giuliana Gori, Maria Luisa Turolla, *Giocare con la fonetica*, Alma Edizioni, Firenze 2008.

Lidia Costamagna, *Insegnare e imparare la fonetica*, Paravia, Torino 2000.

Luciano Canepari, *Dizionario di Pronuncia Italiana*. Zanichelli, Bologna 2000.

Luciano Canepari, *Manuale di Pronuncia Italiana*, Zanichelli, Bologna 2004.

Luciano Canepari, *Avviamento alla fonetica*, Einaudi, Torino 2006.

Pietro Balboni, *Tecniche didattiche per l'educazione linguistica*, UTET Libreria, Torino 2007.

Интерактивна настава француског језика

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов: Уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Проширивање знања о комуникативном приступу у настави страних језика уопште, развијање практичних вештина везаних за избор и израду језичког материјала, упознавање са стратегијама и техникама рада на часу оквиру у циљу организовања интерактивне наставе француског језика.

Исход предмета

Студенти поседују вештине и знања за ираду и примену комуникативних активности, владају стратегијама и техникама рада на часу активне (проблемске и интерактивне) наставе француског језика као страног.

Садржај предмета

Теоријска настава

Облици интерактивних активности у настави страног језика; учешће, аутономија. Стратегије и технике рада у интерактивној настави француског језика. Стратегије и технике активног учења: директне и индиректне, когнитивне, метакогнитивне и социо-афективне. Спољашња и унутрашња мотивација. Формирање групе. Рад у групи. Проблемска настава. Карактеристике комуникативних активности; активности «нижег» и «вишег» нивоа; функције активности. Израда разноврсних активности за развијање језичких вештина: слушање, усмено изражавање, читање, писање; језичке способности. Креирање интерактивних активности: коришћење аутентичних докумената, израда наставног материјала, различити типови задатака, техничка средства у изради и примени интерактивних активности. Наставник у интерактивним активностима; став према грешкама Слободне активности Евалуација комуникативних активности.

Практична настава (вежбе)

Рад на анализи израде (структура и технике) наставног материјала намењеног интерактивној настави и прављење нацрта једне наставне јединице (семинар). Пракса у центрима за стране језике, на универзитету и у предшколским установама у којима се учи француски језик (5 часова опсервације + 1 самостални час).

Литература

Хавелка, Н. (2000). Ученик и наставник у образовном процесу. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства.

Ивић Н, Пешикан А, Јанковић С, Кијевчанин С (1995). Активно учење – приручник за извођење кооперативног семинара примене активних метода у настави, Београд: Министарство просвете РС, Институт за психологију, UNICEF.

- Ивић Н, Пешикан А, Antić С. (2001) Активно учење 2. Београд: Институт за психологију.
- Vrhovac Y. i suradnici (1999). Strani jezik u osnovnoj školi, Zagreb, Naprijed, 358 str.
- Cyr, P. (1998) Les stratégies d'apprentissage. Paris. CLE International.
- Schiffler L. (1991) Pour un enseignement interactif des langues étrangères, Paris, Hatier/Didier
- Hymes D.H. (1984) Vers la compétence de communication, Paris, Crédif-Hatier, coll. "L.A.L."
- Pendanx M. (1998) Les activités d'apprentissage en classe de langue, Paris, Hachette.
- Widdowson H.G. (1981) Une approche communicative de l'enseignement des langues, Paris, Crédif-Hatier, coll. "L.A.L."

Језички регистри у настави савременог шпанског језика

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов: Познавање шпанског језика и уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Упознавање студената са основним језичким регистрима у савременом шпанском језику, њиховим морфосинтаксичким, синтаксичкосематичким и прагматичким одликама. Оспособљавање студената да савладана теоријска и практична знања примене у настави шпанског као страног језика.

Исход предмета

Студенти су усвојили знања о основним језичким регистрима у савременом шпанском језику, њиховим морфосинтаксичким, синтаксичкосематичким и прагматичким одликама и успешно их употребљавају. Упознали су и савладали технике и могућности за њихову обраду у оквиру наставе шпанског као страног језика.

Садржај предмета

Теоријска настава

Настава формалног, стандардног и неформалног, колоквијалног језика. Језик струке. Настава и осмишљавање наставних активности за примену и обраду језичких средства за исказивање говорних чинова: декларатива, репрезентатива, директива, експресива и комисива. Наставне активности за обраду дискурских маркера, идиоматских израза, колокација.

Практична настава (вежбе)

У оквиру практичне наставе студенти упознају разлике између формалног и неформалног језика и увежбавају употребу одговарајућих језичких регистара у оквиру наставе шпанског као страног језика. Истражују могућности обраде дискурских маркера, идиоматских израза, колокација као и језичких средства за исказивање говорних чинова у настави шпанског као страног језика и осмишљавају наставне активности.

Литература

Briz, A. (1996). El español coloquial: Situación y uso, Madrid, Arco Libros.

Bravo, D. y Briz, A. (2004). Pragmática sociocultural. Estudios del discurso de cortesía en español. Barcelona: Ariel.

Briz, A. (1998). El español coloquial en la conversación. Esbozo de pragmatología. Barcelona: Ariel.

Escandell, M. V. (2006). Introducción a la pragmática. Barcelona: Ariel Lingüística.

Kristal, D. (1988). Enciklopedijski rečnik moderne lingvistike, Beograd: Nolit.

Prčić, T. (1997). Semantika i pragmatika reči. Biblioteka Theoria, Izdavačka knjižarnica Zorana Stojanovića, Sremski Karlovci – Novi Sad.

Reyes, G. (1995). El abecedario de la pragmática. Madrid: Arco libros.

Marchante, P. (2008). Practica tu español, Marcadores del discurso. Madrid: SGEL.

Напредна информатичка писменост 1

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 3

Услов: Положен предмет Информатичка писменост и уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Овладавање напредним могућностима израде и форматирања докумената у програму Microsoft Office Word, односно коришћења напредних алата и функција програма Microsoft Office Excel за табеларне калкулације.

Исход предмета

Стечена знања ће омогућити студенту ефикасно коришћење напредних функција програма за обраду текста и табеларне калкулације уз повећање продуктивности. Курс обухвата садржаје неопходне за полагање напредних ECDL (European Computer Driving Licence) модула обраде текста и табеларних калкулација.

Садржај предмета

Теоријска настава

Упознавање са напредним могућностима програма Microsoft Office Word за израду, обликовање, форматирање и организовање докумената. Оспособљавање студената за ефикасно коришћење напредних функција (укључујући логичке, математичке, текстуалне и финансијске функције) програма Microsoft Office Excel, и за уређивање и презентацију података.

Практична настава (вежбе)

На вежбама се програми и технике, обрађени у теоријском делу курса, илуструју практичним примерима, респективно.

Литература

ECDL 5.0, Modul 3, Obrada teksta, Mikro knjiga, 2010.

ECDL 5.0, Modul 4, Tabelarni proračuni, Mikro knjiga, 2010.

Ed Bott, Woody Leonard, Special Edition Using Microsoft Office 2007, Que Publishing, 2007.

Faithe Wempen, et al., Special Edition Using Microsoft Word 2007, Que Publishing, 2007.

Bill Jelen, MrExcel, Special Edition Using Microsoft Excel 2007, Que Publishing, 2007.

Напредна информатичка писменост 2

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 3

Услов: Положен предмет Информатичка писменост и уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Овладавање напредним могућностима израде презентација у програму Microsoft PowerPoint, односно коришћења програма Microsoft Office Access за рад са базама података.

Исход предмета

Стечена знања ће омогућити студенту ефикасно коришћење напредних функција програма за израду презентација и рад са базама података уз повећање продуктивности. Курс обухвата садржаје неопходне за полагање напредних ECDL (European Computer Driving Licence) модула презентација и базе података.

Садржај предмета

Теоријска настава

Упознавање са напредним могућностима програма Microsoft Office PowerPoint за израду, обликовање, форматирање и организовање презентација. Оспособљавање студената за ефикасно коришћење програма Microsoft Office Access за рад са релационим базама података.

Практична настава (вежбе)

На вежбама се програми и технике, обрађени у теоријском делу курса, илуструју практичним примерима, респективно.

Литература

ECDL 5.0, Modul 6, Prezentacije, Mikro knjiga, 2010.

ECDL 5.0, Modul 5, Baze podataka, Mikro knjiga, 2010.

Ed Bott, Woody Leonard, Special Edition Using Microsoft Office 2007, Que Publishing, 2007.

Emily A. Moore, PowerPoint 2007: The Missing Manual, O'Reilly, 2006.

Steve Johnson, Microsoft Office Access 2007 on Demand, Que Publishing, 2007.

Бесплатни софтверски алати

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 3

Услов: Уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Овладавање основама коришћења програмских пакета отвореног кода који представљају бесплатне алтернативе водећих комерцијалних софтверских производа.

Исход предмета

Студент треба да савлада елементе обраде дигиталних фотографија у програму GIMP, елементе рада са векторском графиком у програму Inkscape и да се упозна са основама коришћења база података у програму LibreOffice Base односно основама рада у програму за стоно издаваштво (припрему штампе) Scribus. Користећи алате програмског пакета LibreOffice студент ће моћи обављати канцеларијске задатке ослањајући се на бесплатну алтернативу MS Office пакета.

Курс обухвата садржаје потребне за полагање ECDL (European Computer Driving Licence) модула "Обрада слике" и "Коришћење база података".

Садржај предмета

Теоријска настава

Елементи растерске графике. Обрада фотографија са програмом GIMP. Основе веторске графике. Рад са програмом Inkscape. Основе коришћења база података у програму LibreOffice Base и припреме и слагања докумената у програму Scribus. Увод у рад са канцеларијским пакетом слободног кода LibreOffice.

Практична настава (вежбе)

На вежбама се програми, обрађени у теоријском делу курса, илуструју практичним примерима, респективно.

Литература

Olivier Lecarme and Karine Delvare, The Book of GIMP, No Starch Press, Inc., 2013.

Mihaela Jurković, Rigel Di Scala, Inkscape 0.48 Illustrator's Cookbook, Packt Publishing, 2011.

Christoph Schäfer, Gregory Pittman, Scribus: Open-Source Desktop Publishing, FLES Books, 2009.

Grupa autora, Getting Started with LibreOffice, LibreOffice Documentation Team, 2016.

Увод у веб дизајн

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 3

Услов: Уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Овладавање основама израде веб страница и система за управљање садржајем.

Исход предмета

Познавање језика за означавање хипертекста (HTML) и каскадног описа стилова (CSS) омогућиће студентима разумевање и примену основних алата за израду веб страница. Студент треба да савлада и коришћење система за управљање садржајем (CMS) и коришћење WYSIWYG едитора за визуелну израду веб страница.

Садржај предмета

Теоријска настава

Упознавање са основама језика за означавање докумената и каскадног описа стилова. Формирање и одржавање веб садржаја, организовање садржаја блогова и веб локација помоћу система за управљање садржајем (Joomla, Word Press), инсталирање и конфигурирање ових система. Визуелна израда веб страница коришћењем WYSIWYG едитора.

Практична настава (вежбе)

На вежбама се програми, обрађени у теоријском делу курса, илуструју практичним примерима, респективно.

Литература

Hill, J. Brannan, J. A. Brilljantno HTML5 i CSS3. CET, 2011.

Hussey, T. Naučite Word Press. Mikro knjiga, 2011.

North, B. M. Joomla! 1.5: priručnik za korisnike. Mikro knjiga, 2010.

Француски језик економске и правне струке

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов: Уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Овладавање теоријским и практичним основама француског језика струке из домена економије и права. Упознавање са стручном терминологијом и оспособљавање студената за анализу стручног језика из наведених области у циљу стицања језичких компетенција потребних за успешно сналажење у професионалном окружењу.

Исход предмета

Студенти су стекли основна знања о француском језику струке и поседују компетенције из области економског и пословног француског језика и француског језика правне струке потребне за успешно сналажење у професионалном окружењу. Упућени су у проблеме стручне терминологије и поседују вештине и знања за препознавање и анализу разних типова дискурса из наведених области.

Садржај предмета

Теоријска настава

Језик струке као глобални лингвистички феномен: дефиниција, историјат, проблематика терминолошког одређења. Одређење језика струке у односу на општи језик. Опште и специфичне карактеристике језика струке (са прагматичког, функционалног и лингвистичког аспекта). Лексичке и синтаксичке особености језика струке. Обрада стручних тема из области пословног француског језика и француског језика правне струке, овладавање стручном терминологијом кроз анализу аутентичних докумената. Француски језик у економији: упознавање са општим економским појмовима и лексиком из области предузетништва, маркетинга и банкарског пословања. Француски језик у праву: правне гране, француски правни систем, анализа аутентичних правних докумената.

Практична настава (вежбе)

Утврђивање, примена и проширивање знања стеченог у оквиру теоријске наставе.

Литература

Carras, C. et al. (2007). Le français sur objectifs spécifiques et la classe de langue. Paris: CLE International.

Challe, O. (2002). Enseigner le français de spécialité. Paris: Economica.

Cloose, É. (2009). Le français du monde du travail. Grenoble: Presses universitaires de Grenoble.

Damette, É. (2007). Didactique du français juridique: français langue étrangère à visée professionnelle. Paris: L'Harmattan.

Kocourek, R. (1991). La langue française de la technique et de la science: vers une linguistique de la langue savante. Wiesbaden: Oscar Brandstetter Verlag.

Lerat, P. (1995). Les langues spécialisées. Paris: Presses Universitaires de France.

Mangiante J.-M. et Parpette Ch. (2004). Le Français sur Objectif Spécifique: de l'analyse des besoins à l'élaboration d'un cours. Paris: Hachette.

Penfornis, J.-L. (2007). Vocabulaire progressif du français des affaires. Paris: CLE International.

Penfornis, J.-L. (2013). Affaires.com. Paris: CLE International.

Radojković Ilić, K. (2016). Le français juridique / Francuski jezik u pravu. Beograd: Univerzitet u Beogradu – Pravni fakultet.

Soignet, M. (2003). Le français juridique: droit, administration, affaires. Paris: Hachette.

Хиспаноамеричка приповетка друге половине XX века: од Борхеса до Болања

Статус предмета: Изборни

Број ЕСПБ: 6

Услов: Уписан одговарајући студијски програм.

Циљ предмета

Теоријско и практично упознавање са тематиком, наративним поступцима и карактеристикама хиспаноамеричке приповедне прозе. Сагледавање релације између друштвено-историјских околности и књижевног контекста Латинске Америке. Упознавање са развојем приповетке и најзначајнијим приповедачима у Хиспанској Америци. Анализа приповедака одабраних аутора. Подстицање студената да се баве тумачењем књижевног дела.

Исход предмета

Познавање књижевних токова XX века у Хиспанској Америци. Сазнања о жанровским и стилским особеностима латиноамеричке приповедне прозе. Овладавање теоријским појмовима и методама анализе савремене хиспаноамеричке приповетке. Развој способности тумачења кратке приче.

Садржај предмета

Теоријска настава

Приповетка као прозна врста. Развој приповетке у Латинској Америци. Друштвено-политичке и економске околности у Латинској Америци у другој половини XX века. Приповедачке технике одабраних аутора. Реалистична приповетка. Експериментална приповетка. Фантастична приповетка. Укрштање стварног, магичног, чудесног и фантастичног. БУМ у хиспаноамеричкој прози. Однос савремене приповетке према прехиспанској традицији. Комбиновање језичких регистара. Неологизми.

Практична настава (вежбе)

Анализа и тумачење приповедака следећих аутора: Хорхеа Луиса Борхеса, Хулија Кортасара, Карлоса Фуентеса, Хуана Рулфа, Габријела Гарсије Маркеса, Марија Варгаса Љосе, Адолфа Бјоја Касареса, Хосеа Агустина, Елене Понијатовске, Луисе Валенсуеле, Мемпа Ђардинелија и Роберта Болања.

Литература

Павловић Самуровић, Љиљана (1993). Лексикон хиспаноамеричке књижевности. Београд: Савремена администрација.

Солдатић, Далибор (2002). Прилози за теорију новог хиспаноамеричког романа. Београд: Филолошки факултет и Крагујевац: Нова светлост.

Пренс и Голобоф (1982). Историја хиспаноамеричке књижевности. Група издавача.

Дицков, Весна (2016). Хиспаноамеричка књижевност од постмодернизма до постбума. Београд: Филолошки факултет.

Вечита смрт од љубави јача. Хиспаноамеричка прича XX и XXI века, 2 тома (2011. и 2012). Приредила и превела Бојана Ковачевић Петровић. Београд: Танеси.

Антологија савремене хиспаноамеричке приповетке (1980). Изабрао и приредио Бранко Анђић. Београд: Српска књижевна задруга.

Bellini, Giuseppe (1997). Nueva historia de la literatura hispanoamericana. Madrid: Castalia.

Oviedo, José Miguel (2002). Historia de la literatura hispanoamericana. 4. De Borges al presente. Madrid: Alianza Editorial.

Antología crítica del cuento hispanoamericano del siglo XX (1920-1980). 1. Fundadores e innovadores. Selección de José Miguel Oviedo. (2008). Madrid: Alianza Editorial.

J. M. Cabrales y G. Hernández (2011). Literatura española y latinoamericana, del romanticismo a la actualidad. Madrid: SGEL.

Студијско истраживачки рад

Статус предмета: Обавезан

Број ЕСПБ: 10

Услов: Положени испити из свих изабраних изборних предмета на одговарајућем студијском програму и пријављена тема завршног рада.

Циљ предмета

Да се студентима пружи помоћ и подршка у свим фазама истраживања, планирања и писања завршног рада.

Исход предмета

Успешно истраживање, планирање и писање завршног рада.

Садржај предмета

У сталном контакту и сарадњи са кандидатом, ментор усмерава и подстиче његов рад, помаже у савладавању појединих фаза рада, консултује се и разговара са кандидатом. Студент прикупља литературу, прави план рада, осмишљава поједине фазе истраживања, пише рад. Уношење евентуалних корекција и исправки у свим фазама и сегментима рада. Коначно уобличење рада.

Литература

Зависи од теме завршног рада.

Завршни рад

Статус: Обавезан

Број ЕСПБ: 20

Услов: Положени сви испити на одговарајућем студијском програму.

Циљ завршног рада

Оспособљавање студента за самостално истраживање, критичко читање корпуса и релевантне литературе, као и за дискусију и презентовање резултата истраживања у писаној и у усменој форми.

Очекивани исходи

После писања и одбране мастерског рада студент уме самостално да:

- одабере и формулише научно релевантну тему
- одабере адекватну научну методу
- састави и анализира корпус
- пронађе и критички користи релевантну литературу у складу са научним стандардима
- презентује и аргументовано образлаже резултате истраживања у писаној и усменој форми.

Општи садржаји

Завршни рад представља истраживачки рад студента у коме се он упознаје са методологијом истраживања у области романског језика, романске књижевности, културе романског говорног подручја или методике наставе. Увод, Теоријски део, Резултати истраживање и дискусија, Закључак, Списак коришћене литературе. По потреби рад може да садржи и посебно поглавље Прилози. Сам текст рада, без насловне стране, садржаја и прилога, треба да буде обима минимално 80 страна (1 страна – 1800 карактера, проред 1,5, фонт Times New Roman 12 pt). Списак литературе треба да садржи најмање 30 библиографских јединица. Коначна верзија рада садржи и потписану изјаву студента да је рад написан самостално, у складу са научним стандардима и правилима цитирања и парафразирања. Након завршеног рада заказује се јавна одбрана на којој студент презентује циљеве и резултате свог истраживања и одговара на питања чланова комисије. После успешне одбране завршног рада студент стиче звање Мастер филолог (француски језик и књижевност са другим романским језиком и културом).

Методе извођења

Истраживачка метода, аналитичка метода, синтетичка метода, презентација.

Оцена завршног рада

Исказује се поенима до 100 и одговарајућом оценом до 10 (десет).